

Bir Gençlik Değişim Öğrencisinin izlenimleri

Zeynep AKINCI
Rotary 2440. Bölge
Rotex 2017-18

Insanlara değişim öğrencisi olduğumu söylediğimde bana hayatımdaki bir yıllık sürenin nasıl geçtiğini sordular. Çoğu kişinin yanıldığı konu ise o bir yılın hayatımdaki sıradan bir yıl olduğunu düşünmeleridir. Oysaki öğrenci değişim yılım, bir yılın içine sığdırdığım heyecan dolu yepyeni bir hayattı.

Değişim yılım 11 Ağustos 2017 tarihinde İzmir'den Meksika'ya başlayan yolculuğum ile orada beni misafir eden Fernandez de Hoyos ailesinin sıcak karşılamasıyla başladı. Önceleri şaşkın ve ürkek başlayan bu süreçte Annem Claudia de Hoyos, Babam Hugo Fernandez, kardeşlerim Hugos, Roberta ve Silvana ile Piedras Negras'daki evimize giderken yaşadığım heyecanı dün gibi hatırlıyorum. Onlar bana merhaba derken Silvana'ya veda edecek olmanın karışık duygularını yaşıyorlardı.

Bir hafta sonra okulum açılacağı için oldukça hareketli başladı her şey. Okul kıyafetleri etekten ayakkabıya ve çoraba kadar her kes tek tip giyinmek zorundaydı. Kıyafetlerimi tamamladıktan sonra nihayet okulumla tanışma vakti geldi. Instituto Cumbres y Alpes Kolejinde aynı bahçede kızların ve erkeklerin ayrı binalarda okuduğu bir okuldu. Büyük kardeşim Silvana'yı aynı tarihlerde Tayvan'a uğurladık ve artık yeni aile düzenim başlamış oldu.

16 yaşında, ailenizden uzak ve hiç tanımadığınız bir ortamda iseniz hayatınızın birçok ilkinin yaşarsınız. Mesela ilk kez at binmek, ilk kez ve zorla hiç sevmediğiniz sebze yemeklerini hayır diyemeyip yemek zorunda kalmak gibi. Ya da benim gibi matematik dersi kabusunuz olduğu halde hayatınızda ilk kez bir mucize yaşayarak sınavdan 98 almak. Amaşunu söylemeliyim ki en güzel ilklerimden biri kardeşlerimin olmasıydı. Düşünsenize, yıllardır tek çocuk olmanın saltanatını yaşadıkten sonra birden bire size iki kardeşiniz olacağı söyleniyor. Yaşadığım mutluluğu, şaşkınlığı, endişe ve korkularımı tahmin edebilirsiniz belki.

Kardeşi olanların çok iyi bildiği, aslında kardeş olmanın ilk kuralının birbirine olabildiğince ters davranmak olduğunu öğrenmem kardeşlerimin katkısıyla çok da uzun sürmedi. Üç dakika içerisinde önce birbirine bağırıp sonra sarılmak kardeşlik oluyormuş meğer. Bu duruma alışmam ve anlamam biraz zamanımı alsada (6 ay falan) aslında ne kadar güzel bir bağ olduğunu öğrendim.

Öğrendiğim diğer bir şey ise kurduğumuz dostlukların ne kadar önemli olduğuydu. Dünyanın her yerinden arkadaşlar

Zeynep Akinci'nin değişim programı kapsamında evlerine kaldığı Fernandez de Hoyos ailesi (üstte); değişim programı esnasında çekilmiş resimler (altta)

edinmenin ne kadar harika olduğunu ne kadar anlatmaya çalışsam da yetersiz kalır. Hep öğrenci değişimin ne kadar güzel olduğundan bahsettim ya, işte bu da en kötü kısmı. O kadar çok insanla o kadar güzel anılarınız oluyor ki ayrılma vakti geldiğinde kalbinizin dünyanın her yerine bölündüğünü ve kilometrelerin hiçbir önemi olmadığını hissedebiliyorsunuz.

Biliyorsunuz ki bundan sonraki yaşamınızda bu bir yıl içinde yaşamınıza, yüreğinize dokunan, yeni bir sürü şey öğrendiğiniz, büyümenizi sağlayan üzücü, sevindirici bir sürü anınız olan; ikinci bir anne babanız, büyükannelerinizi, dedelerinizi, kardeşlerinizi, teyzelerinizi, halalarınızı, amcalarınızı, kuzenlerinizi ve arkadaşlarınızın olduğunu bilmek şahane bir şey.

Böyle güzel ve unutulmaz bir tecrübe yaşamamı sağlayan Rotary 2440. Bölge ve Dokuz Eylül Rotary Kulübü'ne, 4110. Bölge ve Piedras Negras Poniente Rotary Kulübü'ne her zaman minnet duyacağım. Teşekkürler Rotary iyi ki varsınız...